

Brinckman, John: Ehr is, as mücht se weenen (1842)

1 Wu oft nich nahgahn büst mi –
2 wat kekst mi an so söt!
3 In Schummern hest du küßt mi,
4 min Hart dat würr so heet.

5 Nu seggst, ick schall man lopen,
6 du haddst mi jo man narrt;
7 nu lach se all tohopen,
8 mi æwerst blött dat Hart.

9 Nu trug ick wedder keenen –
10 wen weet, wat he nich lüggt!
11 Nu is mi, as ob'ck weenen,
12 dot, dot mi weenen mücht.

(Textopus: Ehr is, as mücht se weenen. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63437>)